

La dictadura constitucional

written by Marc Costa | 15 de setembre de 2016

Les darreres declaracions del president del Tribunal Suprem i del Consell General de Poder Judicial, Carlos Lesmes, i de la fiscal general de l'Estat espanyol, Consuelo Madrigal, de perseguir amb mà dura als independentistes si continuen amb la seva voluntat sobiranista, mostren que cada cop més **ens trobem immersos en un règim purament dictatorial, emmarcat estrictament dins els límits que estableix una Constitució de l'any 1978**, trenta-vuit anys enrere.

Qualsevol interpretació extensiva que es pretengui dur a terme sobre l'extensió d'aquests límits és automàticament revocada per un extremadament polititzat Tribunal Constitucional, els membres del qual són escollits pels partits polítics estatals, destrossant així qualsevol presumpció d'independència o autonomia judicial i, encara menys de la imprescindible separació de poders que hauria d'existir en qualsevol país democràtic.

D'aquesta manera, qualsevol proposta que es vulgui impulsar per anar més enllà d'aquests límits i defensar drets no explícitament reconeguts per aquesta carta magna però si per la comunitat i els tractats internacionals (com ara el dret d'autodeterminació dels pobles), per molt pacífica i democràtica que pugui ser, és considerada políticament i judicialment com a il·legal per no estar ajustada a la rígida interpretació que es fa d'aquest text constitucional, amb escandaloses amenaces consegüents de penes de presó i d'inhabilitació als càrrecs públics que no acatin dita interpretació.

Tot això, amb l'agreujant del fet que **qualsevol reforma que es vulgui fer d'aquest text constitucional per anar més enllà és absolutament inviable**, ja que requereix una majoria política i social impossible d'assolir pels pobles petits com el nostre

que representen només una petita part del conjunt espanyol.

Aquesta situació ens aboca aleshores irremeiablement a una única solució: o bé acatar aquesta rigorosa interpretació sobre els límits imposats pel text constitucional sota pena de presó o inhabilitació, renunciant a les nostres legítimes aspiracions d'anar més enllà, o bé apostar fermament per una indesitjable unilateralitat però absolutament imprescindible per assolir dites aspiracions.

Perquè, ens agradi o no, els catalans estem plenament immersos dins aquesta dictadura constitucional, hereva de les concessions que els nostres pares van fer l'any 1978 en arres d'assolir una fràgil estabilitat democràtica després d'una llarga dictadura i que ara, trenta-vuit anys després, han acabat coartant i limitant els nostres drets, les nostres llibertats i les nostres aspiracions democràtiques de fer un pas més.

No ens deixen consultar als catalans sobre quin ha de ser el nostre futur polític perquè la Constitució no ho permet si no ho autoritza l'Estat espanyol el qual no ho pensa fer de cap de les maneres; no podem ni discutir ni debatre obertament en el nostre parlament democràtic d'un eventual procés constituent català perquè ens diuen que la Constitució no ho permet i ens amenacen obertament si ho tornem a fer; no podem aprovar democràticament resolucions sobiranistes en el Parlament ni en els nostres ajuntaments perquè la Constitució no ho permet amb encara més amenaces des dels estaments públics i judicials estatals; no podem aprovar una llei de pobresa energètica per protegir a la nostra ciutadania més vulnerable perquè la Constitució no ho permet. No podem fer res. Això és democràcia?

En definitiva, tenim un (greu) problema, ja que estem de ple dins una dictadura de naturalesa constitucional. O ens limitem a acatar i complir amb allò que consideren (alguns) que el text constitucional estableix o estem abocats a ser perseguits

i castigats durament pel govern i els tribunals espanyols, de manera molt similar al què passava en l'anterior règim franquista. Si volem aconseguir alguna cosa, **si volem fer realitat el nostre anhel de construir un nou país, molt més democràtic i social, doncs, comença a ser hora que imitem als nostres pares quan van aixecar amb valentia la seva veu contra aquell règim**, i comencem a exigir els nostres drets i llibertats i, si s'escau, comencem a desacatar aquelles resolucions que considerem injustes, polititzades i absolutament indignes.